

izbaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverstolpne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

St. 73.

V Gorici, v torek dne 10. septembra 1912.

Leto XIII.

Misli ob začetku šolskega leta.

Te dni se človek, ki se spreha po goriških ulicah, nehoti ozre tudi na zaprašeno stavbo v šolski ulici, ki nosi nad srednjimi vrati napis, »k. k. Gymnasium«. Koliko strahu in groze, koliko veselja in radosti se je že rodilo ob pogledu na te sive stene, ki že precej dolgo niso videle zidarskega čopiča. Tudi človeku, ki je že zapustil te prostore, ki gre le mimo, se vzbude različni čuti: veseli in tudi žalostni. Mladina naša, naš up se vzgaja v teh prostorih, to budi človeku veselje; a koliko prestane otrok in deček, predno pride zopet iz teh zaprašenih soban, to pa ni ravno prijetno.

Staro sivo poslopje na zunaj, staro in še bolj sivo od znotraj. Tesni postajajo prostori od dne do dne, stari piškavi podovi škripljejo pod nogami sveže mladine, včasih se prikaže med razlaganjem sive aoristovske teorije tudi siva miška izpod zida in pogleda radovedna v ta zaprašeni svet. Vse sivo: prostori, teorije in miške, nič ne moti harmoničnega vtisa. Okna so navadno precej nerodnega sistema, niti pozimi se ne zapirajo prav dobro. Mraz rad pogleda v šolske sobe in se vsede prav košato tja v kot za peč, da uboga sirota-gorkota takoj izgubi na svoji moči. Tako gre dan za dnem: pride zopet pomlad, pride poletje in mladi roj se vsuje kakor čebele iz panja zopet po deželi. Pa pride par mesecev in nov rod se odpravlja v šole, mladički prav rosnih lic in oči jo mahajo proti mestu, viru znanja in kulture.

Leto za letom se je vršil in se še vrši ta proces; dolgo, dolgo, že je opozarjalo naše časopisje na razne nedostatke, ki so morili našo mladino. V prvi vrsti je bila kriva velikih nevspeko **nemščina kot učni jezik**. Komaj je znal dečko odpreti po nemško usta, že je moral začeti z latinščino. Kako je šla ta reč od rok, vemo vsi, ki smo imeli s tem opravka. Potem naravaslovje. Profesor, sicer zlata duša, nam je prinesel v šolo mačka, ki smo ga vsi poznali od doma. Opišite ga sedaj! Kaj naj rečem, ko se nisem znal izraziti. Da bi smel

povedati po slovensko, bi mu bil naštel celo vrsto historij, ki jih je imel na vesti naš muc doma. Tako pa ni šlo in ni šlo. —

Danes je stvar drugače. Po dolgem trudu in naporu so naši poslanci vendar dosegli, da imamo sedaj v Gorici slovenske srednje šole, slovensko gimnazijo. Človeka v srce veseli, ko vidi dečke v šolo grede, kako se po domače razgovarjajo o svojih šolskih predmetih. Govorijo o rastlinstvu, o živalstvu, o latinščini itd. Mi smo poznali le: Naturgeschichte, Latein in druge take zveri. Trikota nismo poznali, znan nam je bil: Dreieck. Niso ravno prijetni ti spomini, zato jih raje pustimo. Današnji dan je pa drugače. Slovenski otrok dobi slovenski pouk. Nekateri stariši so se pred par leti kar bali poslati otroke v slovensko gimnazijo, češ, ne bo znal nič nemško in ne bo za nikamor. Človek se pri tem spomni na očeta pokojnega humorista Jakopa Aleševca. Temu možu je bilo »tajč« vse — a to je bilo odsevanje onih razmer. Danes pa delajo stariši skrajno nespametno, ako ne pošljejo otrok v slovenske šole. Nemško se itak nauči, a ostane mu poleg tega obilo časa za realne predmete, za spoznavanje drugih dandanes potrebnih stvari. Časi napredujejo; danes se zahteva dosti več znanja od mladeniča, ki stopi v življenje, kot pred petdesetimi leti. In to znanje si najlažje pridobi v materinščini. Zato pravimo še enkrat: slovenski otrok mora v slovenske šole.

Glede prostorov začenja postajati boljše. Vlada je vendar enkrat storila odločilen korak in nakupila za gimnazijo krasne stavbene prostore, kjer se bo v nekaj letih dvigalo več modernih šolskih poslopij. To je bilo nujno potrebno, kajti menda ga ni mesta, ki bi imelo tako klaverno šolske stavbe za srednješolsko mladino kot je Gorica. Drugod imajo palače, pri nas zaprašene sobice skromne velikosti in brez vsakega komforta.

Še nekaj mi prav posebno teži na srcu. Sto in sto dijakov pride v prve šole v mesto, iz vseh krajev pošljejo svojo deco, da se višje izobrazi. Nikjer pa se ne vprašajo: **kam potem, kaj bo iz njega**. To ni prav. Pri vsakem dečku bi se morali stariši in prvi učitelji na-

tančno prepričati in ga dobro presoditi, ali je res prav posebno sposoben za šolanje, ali ne. Ako ni, naj ostane doma. Mi potrebujemo na deželi na stotine dobrih delavcev, faliranih študentov pa imamo že preveč. Dostikrat se ne gleda na talent, ampak ker je ravno županov sin, ker je sosedov v šoli, mora biti tudi naš itd. In to nam ni na korist, ampak na škodo. Pride tak dečko v mesto, hodi par let v šolo, s težavo prileze do I. ali II. gimnazije, potem je konec. Za šolo ni, za delo se pa tak »got« noče več prijeti; postane večkrat pohajč. Morda je vžival še kako podporo in s tem odjedel kruh drugemu, ki je res talentiran in bil sposoben za nadaljnje študije. Vse polno starišev računaj na podpore, na dobrodelne zavode itd. Tudi na to se ni ravno preveč zanašati. Res pridni in res sposobni naj bi dobili podpore. Če ni kdo za šolo, naj ne sili tja.

Kam pa naj gre, bo rekel kdo. Pri nas Slovencih je čuda zanemarjena obrt in trgovina. Naravnost neverjetno je, zakaj bi se ne posvetil ta ali oni, ki ni sposoben ravno za višje nauke, trgovini, zakaj bi dečko, ki ima eno ali dve šoli, ne postal obrtnik. Ali je to sramota? **Ne, ker pošteno delo, ki človeka pošteno redi, ni nikdar sramotno**. Sramotno je pa, se dela sramovati. Žalibog, da ima dosti mestnih in celo naših kmečkih starišev ta predsodek. Če je bil fant v prvi latinski, skoro ne sme več postati mizar ali ključavničar itd. In vendar narod kot tak ne obstoji le iz kmetov in visokih uradnikov. To je nesmisel in za narodno gospodarstvo naravnost škodljivo.

Še ena točka je potrebna. Malo kdo se briga namreč, kje fant stanuje, pri kom stanuje itd. Tu se greši grozovito dosti. Slaba stanovanja naravnost vbičajo našo mladino, bodisi telesno in še bolj moralno. Dosti starišev je zadovoljnih, da so fantu le dobili »kvartir« in stvar je rešena. Ako dajo živino na rejo, jih dostikrat morda bolj skrbi kot fant, ki se šola v mestu. Pošteno in krščansko družino je treba dobiti, ki skrbi za dečka v vsakem oziru. Ljudje, ki gledajo le na svoj dobiček, ki puste delati otrokom kar hočejo, ki natepejo v majhno stanovanje kar celo čredo dija-

kov, pač ne bi smeli imeti pravice do dijaških stanovanj. Na c. kr. gimnaziji obstoja neka tozadevna komisija; ali je storila lani svojo dolžnost glede tega vprašanja, ne vemo, a gospod vladni svetnik bo gotovo v prihodnjem šolskem letu s svojo spretno roko odpravil tudi v tem oziru vse nedostatnosti.

Za danes bi bili pri koncu. Marsikaj bi se dalo še omeniti, kar bomo storili o priliki. Hoteli smo stariše opozoriti le na najvažnejše točke, ki pridejo te dni v poštev. Talentirani in pridni fantje v šolo; kdor pa ni za to, naj ostane doma. Kdor ima par šol, pa dalje ne zmore, naj gre v trgovino ali obrt; povsod rabimo svojih ljudi. Stariši naj skrbijo za primerna in ugodna stanovanja, kajti šola mora skrbeti tudi dom za otroško blaginjo. Vlada nam gre na roko; naši otroci se lahko uče v domačem jeziku. Kmalu dobi mladina nove prostore, kjer se bo lahko prostje in krepkeje razvijala. Ako bosta tedaj de- lovala oba: šola in dom v smislu prave in krepke vzgoje, ki ne pogrša globoke resnosti o pravem času in ako store stariši že pri odločitvi, ali je dečko za šolo ali ne, svojo dolžnost, potem se nam ni bati za obstanek: Imeli bomo krepak kmečki stan; razvila se bo naša obrt in trgovina in naša inteligenca, vzgojena v pravem krščanskem duhu, bo v resnici cvet in voditeljica našega ljudstva.

Dopisi.

Vrtojba. (Občinske volitve.)

Pričakovalo se je za te volitve, da pride do sporazuma med občinami za kompromisno volitev. Do tega pa ni prišlo. Za volitve je bilo več shodov in sestankov poedinih občin. V pondeljek 2. t. m. je bil shod v »Občinskem Domu« za volivce Dolnje Vrtojbe. Na ta shod so prišli zastopniki občine Bukovica in zahtevali za se 8 starešin. Dolenji Vrtojbčani so jim odgovorili, da ne morejo sklepati, dokler ne slišijo glasu tudi iz Gornje Vrtojbe. Zahteva Bukovčanov se je odklonila ter odložil dogovor do srede zvečer 4. t. m. Ko so Bukovčani odšli, so zborovalci sklenili stopiti v dogovor z volivci Gornje Vrtojbe, da bi izvedeli njih mnenje glede kompromisa. Izvolil se je tozadevni odsek. V torek je šel član tega odseka v Gornjo Vrtojbo, kjer se je dogovoril s sklicateljem shodov iz Gornje Vrtojbe, da bodo imeli Gorenjci zvečer shod na katerem si izvole odsek za pogajanja glede kompromisa. Po tem dogovoru so Dolenjci pričakovali odgovor iz Gor. Vrtojbe, katerega pa ni hotelo biti, ker so se med tem časom Gorenjci zvezali z Bukovčani. Ko so Dolenjci spoznali položaj, niso obupali, temveč se postavili v boj s svojimi kandidati. V četrtek dan pred volitvijo, so prišle stranke še enkrat skupno v dotiko za pogajanje, pa so se razšle brez sporazuma.

Končno je zmagala lista Dolnje Vrtojbe s pomočjo volivcev iz Bilj in Štandreža v III. razredu z večino 90 glasov.

V drugem razredu je zmagala lista Bukovica in Gor. Vrtojba z večino 9 glasov z 61 proti 52. V prvem razredu je prišlo do kompromisa po posredovanju veleposestnika Ivana Savnika iz Bilj, ki voli v I. razredu s 3 glasovi, kateri so bili odločilni. V prvem razredu torej je dobila Dolnja Vrtojba 4, Gornja

Narodne predstave in pripovedke o duši in posmrtnem življenju.

(Dalje.)

II.

1. Smrt si predstavljajo kot koščeno ženo s koso. Drugi kot veliko belo ženo, zavito v gosti zavoj. — Kuga, da pride na barki čez vodo Savo. Pred njo obvaruje: če se brusi koso, ali dim z velikonočnega ognja.

Kurent je znal smrt panati, da ga ni mogla pobrati. Ali za to se je pozemsko trpljenje le bolj pomnožilo. — Ako se kdo obesi, da nastane hud veter; ako se vtopi, pa povodenj (kot bi se priroda zgrozila radi take hudobije). — Enako tudi po odhodu planšarjev da povodenj poplakne planine. Kak pojmi imajo o posmrtnem življenju, kaže zgled onega, ki je šel zjutraj k spovedi, potem se pa usmrtil v G. Drugi je snel svetinjo z vratu, predno se je končal.

Otroci, ki umrjejo brez sv. krsta, da pridejo v »temnice«; in sodnji dan, da jih bo sv. Janez krstil. Drugi se imenujejo taki večše ali mayje, movje. Taki da letajo okrog v podobi črnega ptica in prosijo krsta. Če vrže kdo vodo na križ čez nje, da so rešene. — Vešče, da so tudi duše obsojenih in umorjenih, ki skušajo zavesti v močvirje druge ljudi.

V Trenti še »naricaajo«, kot pri Moravcih, Jugoslovanih, ali vsaj pred nekimi leti je bilo to še slišati. — Ako mrlič gleda, umrje kmalu za njim še kdo iz družine. Trentar meni, da hodijo rajni nazaj k mašniku. (Ali se nič ne boji? so vprašali.) Če duhovnik ne blagoslovi groba in ne vrže prsti nanj, da rajni ne more mirno počivati. (Po drugih to ni vraža, češ: da se lahko vrag znaša nad truplom, če ga ni mogel živga v greh zapeljati. Durand, Rationale.)

Nekateri verujejo v usodo: Hiti nu, da greva, je dejal pod Mangartom pastir. Ubil se je tisti dan. Cel dan je nekdo popravljal svetinjo za zvečer, zvečer se je ponesrečil. Če pa kdo za-

mudi, da ne pride ob tisti uri, sliši se glas: Ura je bila, pa človeka ni! (Tudi, če pride dekle, pravijo: Usojeno je bilo. Bedarija!)

Če vidijo smrt pri glavi, da umrje bolnik: če pri nogah, pa ozdravi.

2. Na drugem svetu, da so hude kazni za nekatere tudi po narodnih nazorih. Pravljice o tem in o prikaznih je vse polno. Hudo je n. pr. za grehe v botrinji (po narod. pesmi). »Tri kvinče vode« so vpili v oni hiši. Gospodar, ki je kradel ubogim, teka skozi 12 sob, pa še kriči, da mu je tesno. Beračica, ki ni nič molila za milostinjo, nosi polno moženj, pa leze na višavo, in pade spet nazaj. Kam denem? vpije oni, ki je prekladal mejnike. Reši da ga ta, ki pravi: Deni, kjer si vzel. — Drug nosi na drugem svetu seno. Ali je tu ta in ta? — Ga ni. — Čakati pa ne vtegnem. In nesti ga mora nazaj. Lovec, ki je lovil ob nedeljah, mora hoditi brez glave okrog. Če ogenj cvili, se drgne veja ob vejo, da duše trpé. Kadar to škripanje odreka, da reši dušo.

(Konec prih.)

okraju, in sicer v Baumgasse št. 26 in 28, v Schrottgasse št. 4 z 228 posteljami, ki se pa lahko še pomnože. V vsaki sobi bo po dve, tri, štiri do pet posteli. Za one, ki hočejo imeti posamezne sobe, bode v Praterstrasse, Hotel Athen sedem sob na razpolago in v Kaiser Josefstrasse Hotel du Nord deset sob. Skupaj je 245 posameznih stanovanj. Vendar se jih bo lahko še več dobilo.

Državnih poslancev je doslej oglasilo udeležbo 120.

Za prehranitev velike množice udeležencev bo nastavljenih na raznih krajih 150 vojaških transportnih kuhinj, na razpolago bo dalo vojaštvo tudi 15.000 skledic. Pri teh kuhinjah bodo kuhali vojaški kuharji.

Peš na evharistični kongres se je odpravila neka Marija Suc iz Slavonije, ker ni imela denarja za železnico. Prišla je že do Müzzuschlaga, kjer je obnemogla. Dobri ljudje so ji kupili vozni listek do Dunaja. Njena goreča želja, prisostvovati kongresu, se ji je izpolnila.

Koliko slovenskih udeležencev bo pri evharističnem kongresu. Kranjcev 1500, Štajercev 1200, Goričanov 482, Korošcev 403, Tržičanov 210. Skupaj 3800. Tudi nekaj beneških Slovencev se bo udeležilo, ki se bodo pridružili Goričanom.

Gos. Josip Podboj, provijantni poročnik pri 47. polku v Gorici dobi dopust za eno leto in se naseli ta čas v Planini pri Rakeku.

Goriški magistrat prikrajšan na svojih pravicah. Z razpisom c. kr. namestništva v Trstu z dne 22. avgusta 1912 št. Vers. III — 638/3 — 11 je bila odobrena prememba § 35. pravil okr. bol. blagajne v Gorici, sklenjena na izrednem občnem zboru dne 21. julija t. l. vsled katere preide nadzorovalna oblast od goriškega magistrata c. kr. okrajnemu glavarstvu v Gorici. V smislu navedenega namestniškega razpisa in odloka c. kr. okrajnega glavarstva v Gorici z dne 31. avgusta 1912. št. 22651 opozarja se s tem prizadete (delavce in gospodarje), da pritožbe proti sklepom, plačilnim poveljem itd. blagajne naj se odsedaj vlagajo pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Gorici; pritožbe pa glede zahtev za podpore ali proti naloženim globam radi prestopka zdravniških ukrepov bolnim članom naj se vlagajo kakor dosedaj pri blagajni v svrhu dostavitve razsodišču na podlagi § 32.

Zborovanje poštinih uradnikov v Gorici. V nedeljo so imeli južnoalpski poštini uradniki svoje zborovanje v hotelu »Südbahn« v Gorici. Prišli so poštini uradniki iz Gorice, Trsta, Dunaja, Baden-a, Mödlinga, Kopra, Tridenta, Ljubljane, Opatije, Pontafelja, Pulja, Celovca, Celja, Gradca in tudi deputacija poštinih oficijantov obeh spolov iz Gorice. Zborovanju so prisostvovali namestništveni svetnik in voditelj goriškega okrajnega glavarstva Rebek, goriški župan in drugi zastopniki raznih uradov. Predsedoval je poštini oficijal Hrovatin.

Vsprejele soserazne resolucije, posebno pa glede službene pragmatike. Voditelj okr. glavarstva nam. svetnik Rebek je izjavil, da bo po svojih močeh podpiral prizadevanja poštinih uradnikov, da pridejo do boljšega gmotnega in moralnega položaja. Potem ko se je zahvalil predsednik zborovanja došlim gostom, se je shod zaključil. Opoludne je bil skupni obed v istem hotelu.

Smrtna kosa. V Dol. Cerovem je umrl dne 7. t. m. g. Josip Zottig, veleposestnik v 70. letu svoje dobe. Pogreb se je vršil včeraj. N. p. v m.!

Javen shod na Vogerskem. V nedeljo popoldne se je vršil na Vogerskem v občinski dvorani javen shod. Državni in deželni posl. Fon je namreč na tem shodu poročal svojim volilcem o političnem položaju v državi in deželi. Omenjal je tudi posebno v svojem govoru postave, ki so bile sklenjene v zadnjem zasedanju deželnega in

državnega zbora ter jih pojasnjeval, kakor tudi take, ki bi bile potrebne, ki pa niso prišle še na dnevni red. Nato je dajal pojasnila na razna vprašanja. Župnik Remec se je zahvalil govorniku za njegov govor kakor tudi za dana pojasnila, na kar je bil shod z »živio«-klici na poslanca Fona zaključen.

Vinska kupčija. Še ni grozdje v naših krajih dozorelo, že se je pojavilo v naši deželi, posebno pa v Vipavski dolini več nemških in tudi nekaj hrvaških vinskih trgovcev, ki so v raznih vipavskih vaseh zaarali že na tisoče hektolitrov vina. Samo v dornberški občini zaaranega pa je vina že nad 6000 hl. Mešetarji hodijo pa tudi po drugih občinah. Posebno mnogo vina so zaarali kakor se nam pripoveduje, v Dolenji in Gorenji Branici, na Svinem, v Šmarjah in drugod. Tudi iz Brd se nam poroča, da prihajajo tja mešetarji, ki kupujejo vino, za katero ponujajo še precej ugodne cene. Na Vipavskem se je vino zaaralo po 35 do 36 K hl.

Za Narodni muzej so darovali: Josip Batič, učitelj, Vrh sv. Mihaela, 29 dar: 1. Stand der Kroatisch-Krainischen Franziskaner - Ordensprovinz iz l. 1839., 2. Scematismo iz l. 1836., 3. Vascotti, Orazione, 4. Godina, Spiegazione del catechismo maggiore, 5. Janssen, Jahresbericht der K. K. Oberrealschule in Görz, 7. Pavišič, Il buon pastore, 8. Tomsich, La lingua croata, 9. Pavisich, Elogio Funebre di Luigi Matthia Zorn, 10. Pavlica, Socijalno vprašanje; Budal Josip, nadučitelj v Podgori, knjigo: Mesingasti Krish l. 1845; Kozman Miha, trgovec v Gorici, 1 srebrn tolar l. 1797; Josip Batič, trgovec v Šempasu, 2 bakrena novca; Bruno Faninger, trg. potnik z Dunaja, 3 bakrene novce; Kozman Janko v Gorici 2 srebrna novca; Kenda Josip, gozd. uradnik v Gorici, 1 srebrn denar iz leta 1691; Velikonja Jožef 1 srebrn novce (zelo redek).

Iznani Scarmignan je postal v Gorici strahovito važna oseba. Njegova tožba proti dr. Casapiccoli radi razžaljenja časti je rodila proces, ki ga »Corriere« opisuje na dveh celih kolonah. O kaki važni stvari, n. pr. o vodovodu, o odpravi prahu in nesnage po ulicah navadno ne pišejo gospodje tako dolgih člankov. Potrebni bi bili.

Ponudbeni razpis. Najboljшему ponudniku se odda dobavljenje moke za pekarno in testeninaro deželne umobolnice »Franc Josip I.« v Gorici. Dobava velja do konca decembra 1913. Interesenti se opozarjajo, da morajo izročiti svoje pismene ponudbe v zapečatenih ovitkih pri vložnem zapisniku deželnega odbora do najkasneje 15. septembra t. l.

Zajedno s ponudbo se morajo izročiti oskrbništvu deželne umobolnice dvojni vzorci (po 500 gramov) vsake ponujenih vrst blaga. Vzorci morajo biti zapečateni in zaznavovani z imenom ponudnika. Mesečni konsum bo znašal približno: 4800 kg pšenične moke, 1000 kg ržene moke. Pšenična moka mora biti vrste sledečih števil: št. 0 in 00. — Nadaljna pojasnila o načinu dobave daje oskrbništvu deželne umobolnice ob delavnikih od 11. do 12. opoldne.

Lov v Lokavcu. Deželni odbor je javil c. kr. namest., da se strinja s tem, da se razveljavi sklep starejšinstva iz Lokavca z dne 24. marca 1912., s katerim se je podaljšal najem lova.

Dopust za aktivno vojaštvo. Ministerstvo za domobranstvo je določilo, da prestopi letos vse vojaštvo, ki pride v rezervo, takoj po velikih vajah iz aktivne službe. Vojaštvo, ki služi aktivno prvo ali drugo leto, dobi v času počitka, to je do 4. oktobra dopuste do 14 dni v velikem obsegu, kateri dopusti se ne vštejejo k navadnim vojaškim dopustom.

Nova slovenska ljudska igra. G. Anton Klodič vitez Sabladoski je napisal izvirno slovensko ljudsko igro »Punt na Beneškem«, ki se bo prvič

igrala na tržaškem slovenskem gledališču. V »Puntu na Beneškem« nam opisuje patrijotizem beneških Slovencev.

50.000 K je zapustil »Legi Nazionale« v Trstu umrl Herman Gentili.

Agitacija proti evharističnemu kongresu. Na trgu pred votivno cerkvijo na Dunaju je bilo v nedeljo aretiranih kakih 200 oseb, ki so razdeljevale letake, ki vsebujejo agitacijo proti evharističnemu kongresu. Sestavljen je s temi osebami zapisnik, nakar se jih je izpustilo. Aretirani so bili zaradi razpečavanja tiskovin brez oblastvenega dovoljenja.

Istrske lokalne železnice. Dosedaj so izdelana tehnična predela sledečih lokalnih železnic: Poreč-Pazin, Levade-Lupoglav, Matovun-Pazin in Poreč-Kanfanar. Te proge bodo kot zvezne proge med državno železnico Divača-Pulj in lokalno železnico Trst-Poreč. Ravnateljstvo državne železnice bode preiskusilo vse projektirane proge in na podlagi tega izvida se bo pričela graditi proga, ki bo z gospodarsko-komercialnega stališča priznana kot najboljša.

Začetkom šolskega leta bo otvorila družba sv. Cirila in Metoda za Istro v Pulju dve novi šoli. Te dve šoli bi se bili imeli že lansko leto otvoriti, toda preprečili so to poznani župan dr. Varetton in njegova iredentovska garda.

Tržaški zrakoplovec Vidmar je letal v nedeljo v Banjiluki. Polet se mu je popolnoma posrečil. Prebivalstvo ga je burno pozdravljalo.

Preč. duhovščini na znanje. Na željo mnogih gg. duhovnikov je založila »Narodna Tiskarna« v Gorici »Drugo uro češčenja presv. R. T.«, katero molitev molijo večinoma v vseh cerkvah, kjer imajo bratovščine vednega češčenja. »Narodna Tiskarna« razpošlje te dni, preč. gg. duhovnikom take molitve v več izvodih. Cena bo nizka. Če bi gg. duhovniki želeli večje število teh molitvic, naj sporoče to na dopisnici. Opmnimo, da se molitvica izda z dovoljenjem knez nadškofijskega ordinarijata v Gorici.

Most čez Sočo v Trentu. Deželni odbor je naložil deželnemu tehničnemu uradu, da odredi svojega organa v Trento, da pregleda na licu mesta most čez Sočo, v svrhu, da izvrši potem ob priliki tozadevne načrte.

Ravnatoko je naložil dež. odbor deželnemu tehničnemu uradu, da pregleda in ugotovi na licu mesta škodo, ki jo je napravila Soča na cesti v Trento.

Mož in žena ubila drug drugega. V selu Blažiči pri Kastvu sta se zakonska Josip in Josipina Pilepić ubila drug drugega s sekiro. Mož je bil pred kratkim izpuščen iz umobolnice, kjer so zdravili njegove pretresene možgane. V petek sta se oba zaprla v sobo ter se bila drug drugega s sekiro. Žena je ostala mrtva, mož pa smrtnonevarno ranjen. Soba je izgledala kot kaka klavnica. Moža so prepeljali v reško bolnišnico.

Hud strah je popadel v Celovcu nekega kolesarja, ki je 6. t. m. zvečer s kolesom podrl na tla neko Marijo Oražnik, ki je nesla jagode v košu na glavi. Jagode so se zmečkane razsule po tleh in kolesar misleč, da je kri, je drvil naravnost na policijo in se javil v mislih, da je ženo skoro pobil. V resnici se ji ni zgodilo nič hudega.

Aprobirana učna knjiga. Visoko c. kr. ministerstvo za bogočastje in pouk je z odlokom z dne 31. avgusta 1912. št. 37.863 podelilo aprobacijo učni knjigi »Zgodovina katoliške Cerkve«. Za osmi gimnazijski razred spisal dr. Anton Medved, c. kr. gimn. profesor v Mariboru. Knjigo je založila »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani in ne bo služila samo dijaku, temveč je kot precizna, a kratka in pregledna knjiga tudi za vsakega duhovnika in laika izredno uporabna.

Skoro pettedensko deževje se sedaj vendarle bliža h koncu. Tako upajo vremenski preroki.

V Ameriki umrla domačina. V Lorainu je nagloma umrl l. 1878 rojeni rojak Martin Kodolja iz Dupelj pri Vipavi. V Clevelandu je umrl rojak Ivan Gerbic iz Ročinja na sušici.

S srpom se je zastrupila pri žetvi posestnica Josipina Javornikar pri Brežah na Koroškem. Rano je sicer takoj zavezala, ali zvečer je začela roka otekati. Zdravniška pomoč je bila prepoznana in revica je čez par dni umrla.

Zetel se je luksuz pes. Dobi se ga pri Mozetiču, poduradniku državne železnice v Gorici.

Zgubljeno. Srebrno uro je zgubila te dni v Gorici neka oseba.

Bankovec za 20 K je zgubila neka oseba v mestu.

Pošteni najditelji naj prinesejo oboje na goriško policijo.

Velika predrznost si je dovolila graška »Tagespost« dne 4. septembra proti Jugoslovanom. Uvodni članek se peča z balkanskimi Slovani in njih odnošaji k Turkom. Vsi prav dobro vemo, koliko so prestali naši pradedje od teh krvolokov, vsi vemo, kaj je trpela naša mladina po turških ječah in haremihi, koliko krvi je bilo prelito po Bosni, Hrvaški in po naših deželah. Zgodovina to piše s krvavimi črkami in ustno izročilo nam še opisuje turška grozodejstva. Naši dedje so bili, ki so držali hrbet Turku, med tem ko je Nemeč sedel večinoma doma in se lahko brigal za šole in kulturo. In sedaj še tli staro sovraštvo v junaških srcih, četudi so se razmere izpremenile. A Turek je vendar še ostal Turek. Koliko grozodejstev so povzročili še v zadnjih letih po Balkanu, tega vendar ne bo nihče tajil. No, nemški časnikar pravi drugače. Slovan je kriv. On nalašč draži Turka, da ga Turek pobije, ker si hočejo tako Slovani (tudi pobiti?) pridobiti simpatije pred kulturno Evropo. Nalašč nočejo storiti svoje dolžnosti kot turški državljani itd. Prvo gredó ropat, pobijati, požigati, potem pa kričijo, češ glejte Turka, ki nas mori in davi. — Tako piše pač lahko le možak pri pisalni mizi, ki še ni pokukal v svet. Naj — bi raje preštudiral malo zgodovine turških upadov v naše kraje, pa bi potem vzel klobuk doli pred narodom, ki je z lastno krvjo in smrtno nevarnostjo varoval njegove nemške pradede.

Ubegli blaznež. Na korzo na Reki je pritekel neznan odkod blazen mož, ki je tekal po cesti in vihtel v roki velik kuhinjski nož. Vsak kdor se mu je približal, je odskočil kajti blaznež je bil pripravljen vsakega zabosti. Na trgu je nastala velike zmešnjava. Končno je udril blaznež v neko hišo, kjer je povzročil velik strah. Letal je od vrat do vrat in jih skušal odpreti. Policija mu je sledila, toda prijeli so ga šele, ko se je blaznež spodtaknil in padel. Njegova identiteta še ni znana.

Za že trikrat pozabljenega Wahr-munda se ogrevajo »Naši Zapiski« v svoji zadnji letošnji številki (št. 8—9; 1912), češ, da je nam delavcem s svojimi spisi več koristil, nego razne visoko učene razprave njegovih tovarišev, četudi baje niso na višku. Wahr-mund je sojen in obsojen kot znanstvenik. Vse univerze so ga odklanjale, ravno radi tega, ker njegova dela, ki jih je tudi prokleto malo, niso na višku. Tudi učenjak na višku lahko piše za delavce, kajti če piše priprosto ni treba da popesniškim imenom Jaroslav Vrchlicky. mund, tega pa delavci ne vedo, ampak vedo le to kar jim kak rudeč petelin nabeblja. Klaverna naloga reševati Wahr-munda!

Grof Harrach tajni svetnik. Cesar je podelil članu gosposke zbornice grofu Otonu Harrachu čast tajnega svetnika.

Jaroslav Vrchlicky umrl. Včeraj je umrl najplodovitejši češki pesnik sedanjega dobe Emil Frida, ki je znan pod pesniškim imenom Jaroslav Vrchlicky. Bil je tudi član gosposke zbornice.

in Bukovica po 2 starešina. Tako da ima končno Dolnja Vrtojba 12, ostali občini po 6 starešin.

Volitve so se vršile popolnoma dostojno in v lepem redu; ni bilo onih sovražnosti in kravalov kakor so bili prejšnje dobe v navadi. Tudi po volitvah ni ostalo nikakih sovražnosti med občinami. Voditelji ene in druge stranke so najboljši prijatelji med seboj in se le zabavno dopovedujejo, kako so agitirali eni in drugi. Od delovanja občinskega sveta v predstojeci dobi je odvisno, ali se bodo še kdaj vršile volitve v Vrtojbi po občinskih strankah ali drugače.

Iz Vrtojbe. Danes ob 6. uri zjutraj je padala pri nas močna toča; še ob 8. uri so je bili celi kupi. Toča je padala z dežjem brez vetra, tako da ni napravila mnogo škode. Na grozdju se prav malo pozna; več škode je na činkvintinu, kateremu je toča liste razcefrala. Činkvantin že tako zastaja vsled dežja in mrzlega vremena; ako dobimo zgodnjo slano, bode tudi to leto slabo s tem našim pridelkom.

Iz Podgrada v Istri. Komaj vzevela Marijina družba je dne 8. t. m. nastopila pri igri »Dve materi« naravnost izborna. Želeč po dobrem pričetku obilo napredujočega uspeha, upajmo, da nas ta nadbudna družba kmalu zopet razveseli s svojim nastopom. — Prisostrvujoči.

Politični pregled.

Dvorne vesti.

Njegovo Veličanstvo cesar Fran Josip se je vrnil po dvamesečnem prebivanju na letovišču v Išli-u v nedeljo na Dunaj.

Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand se je podal v nedeljo ponoči k velikim vojaškim vajam na južnem Ogrskem.

Odlikovanja.

Cesar je podelil avstrijskemu in ogrskemu ministerskemu predsedniku grofu Stürgkhu in Lukacsu veliki križ Štefanovega reda.

Nadalje je cesar povišal domobranskega ministra Georgija v baronski stan. Justičnemu ministru Hohenburgerju je cesar izrekel svoje posebno priznanje.

Podpredsednika državnega zbora poslanca S. L. S Josipa Pogčnik je cesar povzdignil v viteški stan.

Ministerski predsednik grof Stürgkh.

Zatrjuje se, da se je zdravstveno stanje ministerskega predsednika v toliko zboljšalo, da prevzame v jeseni zopet posle ministerskega predsednika.

Sklicanje državnega zbora.

V soboto je imel nemški »Nationalverband« sejo, v kateri se je sklenilo delati na to, da se državni zbor skliče že prvi teden oktobra, ne pa kakor je bilo dosedaj namenjeno še-le 22. istega meseca. Predsednik »Nationalverbanda« je bil pooblaščen pričeti pogajati se v tem pogledu s predsednikom posl. posl. zbornice in z vlado.

Deželni zbori.

Deželni odbor dalmatinski je sklenil zahtevati sklicanje deželnega zbora.

Nižeavstrijski deželni zbor se snide dne 25. t. m. na tritedensko zasedanje.

Dne 30. sept. bo začel zborovati bukovinski deželni zbor.

Politični boj v Avstriji.

Politične počitnice so pri kraju. — Zadnje zasedanje državnega zbora je končalo s tem, da ste še vedno ostali nerešeni dve važni vprašanji, od katerih je redno delovanje državnega zbora brezpogojno odvisno. Gre se namreč za češko-nemško spravo na Češkem ter za spravo med Poljaki in Rusini. »N. Fr. Pr.« omenja, da optimistična presodba položaja, ki je bila splošna ob koncu zadnjega zasedanja državnega zbora, v političnih krogih, ne drži več, ter da se

je marveč pojavil nekaj pesimizem, ki izvira iz skepticizma, vladajočega v Avstriji in ki je popolnoma neopravičen. Poljsko-rusinsko vprašanje smatra »N. Fr. Pr.« za bolj zamotano, kot češko-nemško, a upa, da se bode vseeno posrečilo priti do kompromisnih sklepov, ki bodo ogladili pot političnemu vozičku v Avstriji. — Seveda bo treba kolesa tudi dobro namazati.

Poljaki in Rusini

imajo tudi svoj »konflikt«. Univerza, število poslanskih mandatov, narodna avtonomija itd. prav kakor drugod in nič slabše se ne pričajo kot drugod. Vendar je bajé gotovo, da se snide deželni zbor gališki proti koncu septembra ali pa morda šele decembra. Kaj vse se bo zborovalo in kako, to je še vprašanje. Zato so bila sklicana za danes zastopstva vseh poljskih strank in vlada na posvetovanje, ki bo odločilo, osoda deželnega zbora. Pogajanja z Rusini bo vlada imela nekoliko pozneje. Jako važno je sedaj vprašanje rusinske univerze in pa tozadnega pisma Nj. Veličanstva. Ko je bil pred meseci objavljen le osnutek cesarjevega pisma o rusinski univerzi je že nastal med Poljaki vihar in šunder in minister Heinold še danes nima poljskih simpatij. Kaj bodo rekli Poljaki sedaj, se še ne ve. Ako bodo zadovoljni in se vdajo, potem bo kmalu objavljeno cesarsko pismo, ki bo vsebovalo določbe glede rusinske univerze. Sicer pa so Poljaki veliki gospodje in ni nemogoče, da se spor med njimi in Rusini še dalje ne zavleče.

Razun univerze pa je tudi volilna reforma v Galiciji pereče vprašanje. Poljaki so predložili kar pet volilnih načrtov, a voditelj Rusinov dr. Lewicki, je izjavil ministerskemu predsedniku grofu Stürgkhu, da se ne da niti o enem resno govoriti. Predložil je potem vsaj načrt in grof Stürgkh je obljubil, da se bo pogajal o tem še z drugimi gališkimi strankami.

Jezikovni ukaz justičnega ministra za Češko.

Bivši češki minister dr. Fiedler je kot načelnik češkega državnozbornskega kluba vprašal ministerskega predsednika grofa Stürgkh, ali je justični minister izdal jezikovni ukaz sporazumno z njim in ali prevzame min. predsednik soodgovornost za dotično odredbo. Od odgovora grofa Stürgkh je sedaj odvisen nadaljni nastop čeških poslancev v ti zadevi.

Predlog grofa Berchtolda

je dosegel, kakor poročajo nekateri listi, kolikor toliko že sedaj svoj vspeh. Avstro-ogerska monarhija je pridobila s tem neko izjemno stališče proti drugim državam in proti Turčiji. Monarhija se je tako pokazala kot odkrita pokroviteljica Albancev in se zavzela že naprej za sedanjo vlado na Turškem. Tudi trgovske zveze so se z Balkanom izboljšale, kajti statistika kaže za druge vlade dosti neugodnejši položaj kot je bil. Laška trgovina je radi vojske v Afriki na Balkanu občutno trpela in tako je vez med Albanijo in Avstrijo vedno tesnejša. List »Mlada Turčija« pristavlja, da je Albanija takorekoč postala avstrijska provinca.

Narodno-avtonomijo

kakor jo imamo v Avstriji, dobi baje Turčija po predlogu grofa Berchtolda. Napredki, ki so pri nas že izvršeni, bodo služili kot merilo. Pri nas pa še nič ne vemo o kaki narodni avtonomiji. — Pri nas še vedno veljajo zgodovinske meje provinc in ne jezikovne. Ne vemo, kako bodo Turki gledali ta naš uzorec narodne avtonomije, ker je v resnici ni. Vedno bolj dobivajo tisti časnikarski glasovi na veljavi, ki so bili mnjenja, da bi bilo doma bolj potrebno urediti narodnostne razmere kot v Turčiji.

Bolgari

hočejo osvoboditi svoje brate v Makedoniji. Kakor je Rusija osvobodila Bolgare, tako se hočejo oni sedaj žrtvovati za Makedonce. Turki po bolgarskem

mnjenju sploh niso sposobni, da bi kaj storili. Dolge dobe so pretekle, a turškega dela ni videti. Ali naj pritisnejo vevlasti na Turka prav pošteno, ali pa bodo Bolgari sami. V Makedoniji mora biti krščanski guverner in večina uradnikov kristjanov. Če to ne gre z lepa, pa s silo. To ne bo več navadna, ampak križarska vojska.

Srbija kupuje puške

v inozemstvu in ravno te dni so se objavile ponudbe raznih tvrdk. Najceneje ponudbe stavi tovarna v Steyer po 79 in Mauser po 80 frankov. Francoske in angleške firme so stavile dosti dražje ponudbe. Sprejeta bo ponudba tovarne Mauser, ker imajo srbski krogi proti avstrijski firmi v Steyer bajé svoje pomisleke.

Mornariška uprava

zahteva vedno več in več. Stališče naše države je v tem oziru tako kočljivo da hočeš nočeš, mora dovoliti razne velike svote za brodovje. Brez morja smo mi ničle, a ravno tako je morje brez ladij ničla. Naša trgovina je na zunaj že tako skrajno šibka, ako nas odrežejo od morja, smo kot riba brez vode. Že leta 1911. je bil sestavljen nov program, ki zahteva dosti prenovitev. Potrebne so nove križarke, nove bojne ladje in nekatere nove enote. Ker se od takrat ni stališče nič izpremenilo, se bo komandant naše marine za te stvari gotovo pravočasno pobrigal. Sedanja od slučaja do slučaja dovoljeni krediti ne odgovarjajo več potrebam. Potreba bo za brodovje glasovati določene večje svote, ki se potem kar avtomatično izplačujejo. Ako so krediti le od slučaja do slučaja, niso za to žrtve nič manjše, pač požejo razne pavze, ki na ta način v delu nastanejo, brezpotrebne svote. Pri delegacijah za bodoči proračun (1913) sicer ne bo stavila mornariška uprava posebnih zahtev; zato pa so one v rednem proračunu že dovolj visoke.

Turčija napove vojsko balkanskim državam?

Širijo se vesti, da namerava Turčija skleniti z Italijo mir, ako pogoji ne bodo škodovali njenemu ugledu. To pa za to, da lahko napove vojsko Srbiji, Bolgariji in Črnigori, ako bi te države izvršile kako nepravilnost nasproti Turčiji.

Domače in razne vesti.

Otroški vrti društva »Šolski Dom« v Gorici, in sicer: v ulici sv. Klare h. št. 4, pod Kostanjevico via Cappella št. 1 in v Malem Domu so začeli svoje šolsko leto že s 1. septembrom. Otroci se sprejemajo, kolikor dopuščajo prostori, ves čas tudi med letom. Slovenskim roditeljem, ki morajo po delu, je dana prilika, da so njihovi otroci pod nadzorstvom in da se primerno zabavajo. Otroci se privadijo snagi, redu in delu po svojih močeh. Zato je vredno, da se slovenski roditelji poslužujejo teh koristnih zavodov, katere vzdržujejo dobrotniki z nemalimi stroški.

Požrtvovalnost — pa ne pri naših liberalcih. — Te dni smo čitali v listih, da je zbrala koroška duhovščina v družbi s škofi 3 milijone kron, da se pokrije izguba pri nemški »Zadružni zvezi« na Koroškem. S tem so obvarovani zadružniki vsake škode in ne bo jim treba šteti niti vinarija. Še vsem je dobro v spominu, s kakim veseljem ste poročali »Edinost« in »Soča« o koroškem polomu in na vsak način ste hoteli spraviti ga v zvezo s slov. posojilnicami na Koroškem. Zdaj molčite obe. Prav bi bilo, da bi stavile v zgled našim liberalcem koroško duhovščino, in da bi sami zbrali potrebne svote za kritje izgube pri »Trg.-obrt. zadrugi«, da bi ne trpeli nedolžni zadružniki. — Ko je prišla svoj čas šempeterska zadruga v zadregu, so člani načelstva sami pokrili izgubo. Ko je prišla »Krojaška zadruga« po krivdi liberalcev v zadregu, so jo naši možje rešili in so obvarovali zadruž-

nike vsake škode. Gospodje naprednjaki, posnemajte!

Na zadružništvo se hočejo spraviti novi lastniki »Soče«. Konstatiramo, da so med lastniki razen enega sami taki, ki so že bili v vodstvu liberalnih zadrug, pred vsem »Trg.-obrt. zadruga« v Gorici.

Četiča rodoljubov okoli »Soče« se oglašajo kot glas vpijočega v puščavi in kriči po inseratih in naročnikih. Glavna stvar je potemtakem le »kšeft«, ne toliko veliki smotri in cilji za blaginjo ljudstva.

Vsprejemni izpit za 1. gimnazijski razred bo 17. t. m. ob 9. uri zjutraj.

Začetek šolskega leta na c. kr. ženskem učiteljskem v Gorici. Dne 16. in 17. septembra od 8. do 12. predpoldne bo vpisovanje za gojenke učiteljske, za deško in žensko vadnico. Ponavljalni in naknadni izpiti bodo 16. in 17. sept. od 3. do 6. pop. Učenci in učenke za 1. razred vadnice naj prineso: krstni ali rojstni list, zdravniško spričevalo, da so zdravi na očeh, o cepljenju koz in ubožni list.

Vpisovanje se vrši za III. in IV. razred slovenske deške vadnice v S. Gregorčičevem Domu (Via Vetturini), za III.—VIII. razr. dekliške vadnice v Novem Domu (Via Bertolini), za vse druge razrede pa na učiteljskem (Corso Giuseppe Verdi št. 3).

Slovesna služba božja bo dne 19. sept. ob 8. uri v cerkvi sv. Ignacija na Travniku. V petek, dne 20. sept. se začne redni pouk. Ponavljalni izpiti za otroške vrtnarice in učiteljice ročnih del se obavijo dne 23. sept. od 8.—12. in 3.—6.

Razpored pri evharistični procesiji na Dunaju v glavnih potezih bo tak:

1. Dunajska društva in družbe.
2. Inozemstvo.
3. Avstrijske dežele; med njimi mi. — Slovinci bodo šli v procesiji kot posebna skupina in sicer v sledečem redu: škofija lavantinska, koroški Slovenci, škofija ljubljanska, goriški Slovenci.

4. Nižje-Avstrijsko in Dunaj.
5. Duhovščina z Najsvetejšim.
6. Cesarski gala-sprevod.

Za procesijo gredo samo moški, in sicer po 16 v eni vrsti. Ves sprevod bo dolg tri ure; cesarski sam blizu dveh kilometrov.

Najsvetejše v monštranci bodo vozili v prekrasnem vozu, v katerem bo sta klečala kardinala: papežev delegat in dunajski nadškof.

Cerkvena slavnost, kakršne zgodovina cerkvena ne pomni

Procesija bo urejena tako, da homo Slovenci skupaj, in sicer v temle redu: Štajersko, Koroško, Kranjsko, Goriško. Trst bo nastopil zase kot celota takoj za nami. Orli tvorijo svojo skupino, ki bo imela svoje mesto med Korošci in Kranjci. Zbirališče za vse pred frančiškansko cerkvijo točno ob pol 8. uri zjutraj. — Med procesijo se bo za potrebo smelo jesti, in se priporoča, da bi vzeli nekoliko jedila s seboj; dobila se bodo pa tudi okrepčila naproday.

Ženstvo bo med procesijo postavljeno v špalir po Ringu. Zbirališče je v Stadtparku in sicer Spielplatz im Minderparke. Tam se postavijo ženske med 10. in pol 11. uro v red po osem v eni vrsti in odkorakajo med pol 11. in 11. uro na Kaiser Wilhelmsring, kjer se postavijo na predmestni (zunanji) strani v špalir med Johannesgasse in Weihburggasse.

Ker nas je dunajski odbor tako dolgo zadrževal, bo treba marsikaj še le v zadnjem hipu urediti, kolikor se bo dalo. Med te stvari spada tudi določitev vodnikov po Dunaju. Vsako skupno stanovanje bo tvorilo eno skupino, ki bo imela svojega vodnika.

Glede stanovanj smo doznali: Udeležencem Goričanom so na razpolago za posamezna stanovanja tri hiše v III.

Velika izbora čevljev

za moške, ženske in otroke

J. Drufovka-Gorica

Gospodarska ul. 3, nasproti Monta.

ZAHVALA.

Za premnoge izraze srčnega sočutja, ki so nam došle povodom smrti našega soproga, očeta in tasta in starega očeta gospoda

JOSIPA ZOTTIG,

veleposestnika v Dol. Cerovem,

izrekamo tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo.

Zahvaljujemo se posebno vsem sorodnikom, občinskemu zastopu občine Št. Ferjan, gospod in gospodini iz Gorice, učiteljski Cerovega in šolski mladini in sploh vsem prijateljem in znancom, ki so pokojnika spremili k večnemu počitku.

V Dol. Cerovem, 9. septembra 1912.

Žalujoči ostali.

Dijaki vdobe jako dobro stanovanje in hrano pri družini v bližini šol. Govori se slovensko in nemško. Naslov pri upravnistvu.

SPOMINJAJTE SE OB VSAKI PRILIKI »ŠOLSKEGA DOMA«!

Napredek, novost.

Fotograf **A. Jerklč**, uvedel je v svojem ateljeju poleg dnevne, tudi **električno razsvetljavo**, pri koji lahko slika ob vsakem času in vremenu.

Zahvala.

Za premnoge izraze srčnega sočutja, ki so nam došli povodom smrti našega očeta, starega očeta, tasta, svaka, strica itd. gospoda

Rajmund Presl,

izrekamo tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo. Zahvaljujemo se nadalje vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, ki so dragega rajnika spremili k zadnjemu počitku.

Posebno zahvalo izrekamo sl. „Čitalnici“ in „Delavskemu rok. društvu“ za spremstvo se zastavama in gg. pevcem za ginljivo petje. Nadalje se zahvaljujemo prebl. g. glavarju Baum-u in g. baronu Winklerju ter preč. duhovščini in uradništvu, ki je spremlilo v takem obilnem številu dragega pokojnika na zadnji poti. — Bog povrni vsem stotero.

V Tolminu, dne 5. septembra 1912.

Žalujoči ostali.

Od l. 1878

Povsod izkušena, sloveča in priljubljena sredstva. Pri večjih naročilih velik popust.

Lekarnarja A. THIERRY-jev BALZAM.

Edino pristen z zeleno nuno kot varstveno znamko.

Postavno zajamčeno.

Vsaka potvoritev, ponarejanje in vsak prekup drugega balzama s prevrtljivimi znamkami se kazensko-sodnijsko zasleduje in strogo kaznuje. — Ta balzam je dobrega učinka pri vseh boleznih na dihalu, pri kašlju, pljuvanju, hripavosti, katarju v žrelu, bolečinah v prsih, boleznih na pljučah, posebno pri influenci, zeločernih boleznih, vnetju jeter in vranice, slabi prebavi, telesnem zaporu, zobobolu in ustnih boleznih, trganju udov, opeklinah, pri izpuščajih itd. itd. 12/2 ali 6/1 ali 1 vel. posebna steklenica K 5-60.

Lekarnarja THIERRY - jevo

edino pristno **MAZILLO IZ VRTNIC**

je zanesljivo zdravilo za rane, ščirjeve (ture), poškodbe, vnetja, abscese, odstrani vse nečiste v telo vrinile se reči in stori, da so bolesterne operacije nepotrebne. Zdravi tudi pri zastarelih ranah itd. 2 škaliži stanet: K 3-60.

Kupi se: Lekarna pri Angelju varuhu, Adolf Thierry v Pregradu pri Rogatcu.

Dobi se skoro v vseh lekarnah. Na debelo pa v medicinalnih

KAKOVOST JE CENOST,

ker ona jamči večjo

izdatnost in okusnejšo jedrnatost. —

Znak pravih Frankovih izdelkov tovarne

Henrik Francka sinovi

v Zagrebu je ta-le

im 113

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Trst 61, 34, 43, 50, 33.

Zastopnike,

ki so vajeni občevati s klijentelo in ki so na dobrem glasu, išče znana banka za prodajo srečk in obligacij na obroke. Z lahkim delovanjem zamorejo zaslužiti 500 do 1000 kron mesečno. Ponudbe so nasloviti pod »Stalni dohodek« na upravo našega lista.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec
v Podgori

na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

o o o

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 33 od 3—12 metrov dolge in 33 od 3—12 colov debele.

TVRDKA O. ZAJEC

trgovina z železjem v Gorici

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“ (prej krojaška zadruga).

Priporoča bogato zalogo železa, pločevine vsakovrstnega kovanja za pohištvo in stavbeno mizarstvo, kovaško, kleparsko, klesarsko orodje, straniščne naprave in upeljave, strešna okna, traverze, cement, svinčene in železne cevi in pumpe, žico, žična ograja, razno kmetijsko orodje, štedilnike, peči, kuhinska in hišna oprava.

Postrežba točna, domača in cene konkurenčne.

Prosimo zahtevati listke blagajne radi kontrole.

Goriška zveza

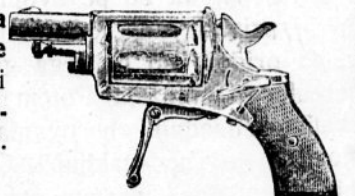
gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji
kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Kupujte samo dvokolesa „ALTENA“, francoske vrste, ki so najtrpežnejši in najboljši bod si za navadno rabo ali za dirke.

Šivalni stroji Original „Victoria“ so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šitkanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen. Puške, samokrese, slamo-rezice in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri tvrdki

Kerševani & Čuk,

GORICA — Stolni trg št. 9.

